DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU
Warszawa, dnia 30 maja 1945 r.

Nr. 12

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW: str.

OBWIESZCZENIA MINISTRÓW:

71.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 marca 1945 r.

o zmianie rozporządzenia w sprawie opłat za prace katastralne na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego

Na podstawie § 38 i 55 ustawy z dnia 8 lutego 1867 r. dotyczącej podziału i poboru podatku gruntowego w 6-ciu wschodnich prowincjach Państwa i zażaleń przeciw nadmiernemu obciążeniu podatkiem gruntowym (Zb. ust. pr. str. 185), §§ 13 i 23 ustawy z dnia 21 maja 1861 r. o wprowadzeniu powszechnego podatku budynkowego (Zb. ust. pr. str. 317), § 14 ustęp 2 ustawy z dnia 14 lipca 1893 r. o zniesieniu bezpośrednich podatków państwowych (Zb. ust. pr. str. 119) oraz zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 1925 r. w sprawie zmiany kompetencji Ministra Robót Publicznych i Ministra Skarbu odnośnie spraw katastralnych w województwie poznańskim i pomorskim (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 691) zarządzam, co następuje:

§ 1. Przewidziane w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 stycznia 1934 r. w sprawie opłat za prace katastralne na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 91) opłaty za wykonane prace katastralne podwyższa się czterokrotnie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 marca 1945 r. Nr 8, poz. 42).

72.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 marca 1945 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 8 stycznia 1934 r. w sprawie opłat za prace katastralne

Na podstawie § 58 ustawy z dnia 23 maja 1883 r. o ewidencji katastru podatku gruntowego (austr. dz. u. p. Nr 83), oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. w sprawie zmiany §§ 54 i 57 tejże ustawy (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 155) zarządzam, co następuje:

§ 1. Przewidziane w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 stycznia 1934 r. w sprawie opłat za prace katastralne (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 92) opłaty za wykonane prace katastralne podwyższa się czterokrotnie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 marca 1945 r. Nr 8, poz. 43).

73.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 27 lutego 1945 r.

o zmianie rozporządzenia o opłatach w postępowaniu przed sądem rejestrowym

Na podstawie art. LX § 1 przepisów wprowadzających kodeks handlowy (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 503 z 1934 r.) w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 czerwca 1935 r. o opłatach w postępowaniu przed sądem rejestrowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 291) wprowadza się zmiany następujące:

wysokość wpisu przewidzianą w § 5 zdanie pierwsze i § 7, granicy opłaty stosunkowej — w § 5 zdanie drugie, opłaty rejestrowej — w §§ 8, 9, 10, 14 pkt 5), §§ 17, 18 zdanie pierwsze pkt 3) i 4), § 19 zdanie drugie pkt 1) i 2) i zdanie czwarte, granic opłaty rejestrowej — w §§ 12, 14 pkt 1), 2) i 4), §§ 16, 18 zdanie pierwsze pkt 2) oraz opłaty kancelaryjnej — w § 23 podwyższa się czterokrotnie.

§ 2. W sprawach rejestrowych, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przepisy tegoż rozporządzenia stosuje się do wszelkich powodujących opłatę czynności, które nastąpią po tej dacie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:

Edmund Zalewski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 marca 1945 r. Nr 9, poz. 47).

74.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 27 lutego 1945 r.

o zmianie rozporządzeń w sprawie uiszczenia opłat sądowych i o opłacie za doręczenie w sprawach cywilnych

Na podstawie art. 22, 48 i 115 przepisów o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 93, poz. 837, z 1936 r. Nr 3, poz. 19 i z 1938 r. Nr 89, poz. 609) w porozumieniu z Ministrem Skarbu zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1934 r. w sprawie uiszczenia opłat sądowych (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 971) skreśla się § 12.

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1934 r. o opłacie za doręczenie w sprawach cywilnych (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 972), zmienionym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia

10 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 335) wprowadza się zmiany następujące:

1) wysokość granic opłat, wymienionych w § 2 zdanie drugie i trzecie i wysokość opłat wymienionych w § 6 podwyższa się sześciokrotnie;

2) w § 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Opłatę stałą za doręczenie w wysokości, równającej się każdoczesnej opłacie pocztowej za list polecony najniższej wagi, od każdego doręczenia pobiera się“;

3) § 12 otrzymuje brzmienie: „§ 12. Wynagrodzenie zarządów miejskich i gminnych za każde dokonane przez funkcjonariusza gminnego doręczenie w postępowaniu cywilnym ustala się w wysokości każdoczesnej opłaty pocztowej za list zwykły najniższej wagi.“

4) §§ 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21 skreśla się.

§ 3. W sprawach, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których nie pobrano stosunkowej opłaty za doręczenie należy pobierać za każde doręczenie, które w przyszłości powstanie, opłatę przewidzianą w § 2 pkt 2) niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Edmund Zalewski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 marca 1945 r. Nr 9, poz. 48).

75.

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 10 stycznia 1945 r.

o deponowaniu i wymianie banknotów Banku Emisyjnego w Polsce

W myśl Dekretu z dnia 6 stycznia 1945 r. o deponowaniu i wymianie banknotów Banku Emisyjnego w Polsce (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 2) *banknoty krakowskie z dniem 10 stycznia 1945 r. przestają być obiegowym środkiem płatniczym na obszarze Państwa Polskiego.* W związku z powyższym podaję do wiadomości co następuje:

§ 1. W celu przeprowadzenia wymiany banknotów krakowskich dzieli się ich posiadaczy na następujące grupy:

a) do grupy 1-szej należą przedsiębiorstwa bankowe,

b) do grupy 2-giej należą osoby prawne prawa publicznego, przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym oraz przedsiębiorstwa stanowiące własność związków samorządowych,

c) do grupy 3-ciej należą instytucje samorządowe, społeczne, religijne, kulturalne, oświatowe, związki i stowarzyszenia dobroczynne oraz wydawnictwa prasowe,

d) do grupy 4-tej należą zakłady rzemieślnicze, zatrudniające oprócz członków rodziny nie więcej niż jednego pracownika, oraz przedsiębiorstwa posiadające karty rejestracyjne na rok 1944 wg. działu Ic, IIc, V a b c, VII, VIII, X i XI,

e) do grupy 5-ej należą zakłady rzemieślnicze zatrudniające oprócz członków rodziny więcej niż jednego pracownika, spółdzielnie, oraz przedsiębiorstwa z wyjątkiem objętych ustępami a, b, c i d,

f) do grupy 6-tej należą wojskowi w służbie czynnej,

g) do grupy 7-ej należą wszystkie inne osoby fizyczne nie będące właścicielami przedsiębiorstw lub zakładów objętych lit. d) i e).

§ 2. W dniu opublikowania tego obwieszczenia winni wszyscy posiadacze banknotów krakowskich grupy 1-szej, 2-giej i 3-ciej sporządzić protokóły, stwierdzające faktycznie posiadaną w kasie na ten dzień sumę gotówki z wyszczególnieniem odrębnie sumy w banknotach krakowskich i sumy w banknotach z napisem „Narodowy Bank Polski“.

Protokóły te podpiszą:

a) w przedsiębiorstwach bankowych dyrektor i druga osoba upoważniona do działania w imieniu tych instytucyj oraz kasjer,

b) w innych przedsiębiorstwach i instytucjach dwie osoby upoważnione do działania w imieniu tych przedsiębiorstw lub instytucyj i kasjer.

Protokóły te winny być złożone tego samego dnia we właściwym Urzędzie Skarbowym. Równocześnie uwierzytelnione odpisy protokółów prześle grupa 1-sza i 2-ga Ministrowi Skarbu, grupa 3-cia — właściwemu Komisarzowi Wojewódzkiemu.

Odpisy protokółów przesłać należy listem poleconym, nadanym jeszcze w ciągu te-

go samego dnia, w którym obwieszczenie zostało opublikowane, chyba, że instytucja lub przedsiębiorstwo ma możność wysłać je inną drogą.

§ 3. W czasokresie od 10 stycznia 1945 r. do 28 lutego 1945 r. wszyscy posiadacze banknotów krakowskich winni je złożyć jednorazowo w całości:

a) grupy: 1-sza (z wyjątkiem przedsiębiorstw bankowych wymienionych w załączniku do Rozporządzenia), 2-ga, 3-cia, 4-ta i 5-ta we właściwych Urzędach Skarbowych,

b) grupa 7-ma w przedsiębiorstwach bankowych upoważnionych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 6 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3).

Składać wolno tylko pieniądze stanowiące własność składającego i to tylko w jednej instytucji.

Instytucjom i osobom wojskowym wymiana przeprowadzona zostanie zgodnie z rozkazami Władz Wojskowych. W przedsiębiorstwach bankowych i Urzędach Skarbowych żadnej wymiany przeprowadzać tym instytucjom i osobom nie należy.

§ 4. Posiadaczom zaliczonym do grupy 7-mej wymienia się równocześnie ze złożeniem banknotów krakowskich sumę do wysokości zł. 500.

Osoby fizyczne uprawnione do wymiany winny udowodnić swoją tożsamość dowodem osobistym zaopatrzonym w zaświadczenie o zamieszkaniu. Jeżeli na skutek okoliczności wywołanych wojną nie można stwierdzić tożsamości i zamieszkania powyższymi dokumentami, należy uzyskać od Starosty Powiatowego a w miastach wydzielonych od Prezydenta Miasta odpowiednie zaświadczenie.

Członkom Milicji Obywatelskiej wymianę przeprowadzać się będzie na podstawie legitymacji służbowej, zaopatrzonej zaświadczeniem o zamieszkaniu lub skoszarowaniu.

§ 5. Posiadaczom zaliczonym do grupy 4-tej Urzędy Skarbowe wymieniają równocześnie ze złożeniem banknotów krakowskich sumę do wysokości zł. 2.000.

Posiadacze zaliczeni do grupy 4-tej winni wylegitymować się dowodem osobistym zaopatrzonym w zaświadczenie o zamieszkaniu, oraz kartą rejestracyjną.

§ 6. Posiadaczom zaliczonym do grupy 5-tej Urzędy Skarbowe wymieniają równocześnie ze złożeniem banknotów krakowskich sumę określoną przez Komisję dla spraw wymiany banknotów krakowskich.

Komisja wydaje decyzję w przedmiocie podlegającej wymianie kwoty na podstawie podania, do którego należy załączyć oświadczenie podającego o stanie jego wkładów bankowych na „rachunkach poskich" na dzień ogłoszenia dekretu, potwierdzone zaświadczeniem z przedsiębiorstwa bankowego o stanie jego rachunku.

Komisja urzęduje codziennie, w godzinach 8—13 w pomieszczeniu Urzędu Skarbowego. Przedłożone podania Komisja rozpatruje natychmiast.

§ 7. Od decyzji Komisji służy odwołanie do Komisarza Wojewódzkiego. Odwołanie składać należy na ręce Kierownika Urzędu Skarbowego, w terminie 7-dniowym od otrzymania decyzji Komisji, składając równocześnie cały posiadany zapas banknotów krakowskich do depozytu.

Przyjęcie pieniędzy z wymiany oznacza zrzeczenie się prawa odwołania.

§ 8. Posiadacze zaliczeni do grupy 3-ciej składają podania o wymianę potrzebnej sumy banknotów krakowskich właściwemu Komisarzowi Wojewódzkiemu. W podaniu powołać się należy na protokół o stanie kasy w dniu ogłoszenia niniejszego obwieszczenia oraz załączyć analogiczne jak w § 6 udokumentowane oświadczenie o stanie wkładów.

Urzędy Skarbowe wymienią posiadaczom zaliczonym do grupy 3-ciej sumę określoną przez Komisarza Wojewódzkiego. Od decyzji Komisarza Wojewódzkiego służy zainteresowanym odwołanie do Ministra Skarbu w terminie 7-dniowym od dnia zawiadomienia o decyzji. Odwołanie składać należy za pośrednictwem Komisarza Wojewódzkiego.

§ 9. Posiadacze zaliczeni do grupy 2-giej składają podania o wymianę potrzebnej sumy banknotów krakowskich Ministrowi Skarbu za pośrednictwem swych władz przełożonych. Podania winny być udokumentowane jak w § 6 i § 8.

§ 10. Przedsiębiorstwa bankowe, którym nie poruczono przeprowadzenia wymiany składają Ministrowi Skarbu podania o wymianę złożonej przez nie kwoty w banknotach krakowskich, zgodnie ze sporządzonym protokólem.

Urzędy Skarbowe dokonają na rzecz tych przedsiębiorstw wymiany na podstawie zezwolenia Ministra Skarbu.

§ 11. Wypłaty z rachunków posiadanych w przedsiębiorstwach bankowych, a otwartych po dniu oswobodzenia siedziby banku spod okupacji, odbywać się będą normalnie.

§ 12. Instytucje i zakłady należące do grupy 1-szej, 2-giej i 3-ciej które nie zdążą złożyć w Urzędach Skarbowych protokółu o sta-

nie swych zapasów kasowych w dniu ogłoszenia niniejszego obwieszczenia, winny sporządzić protokół o wszystkich okolicznościach niedotrzymania terminu tego w obecności przedstawiciela Urzędu Skarbowego i protokół ten przesłać wraz z protokółem o stanie kasy.

§ 13. Wymiana odbywać się będzie po kursie jeden do jednego.

§ 14. Kto przedkłada pieniądze nie będące jego własnością, lub własnością instytucji, przedsiębiorstwa, lub zakładu przez siebie reprezentowanego, oddaje pieniądze drugiej osobie w celu przedłożenia ich do wymiany jako własne, lub od innej osoby pieniądze w tym celu przyjmuje, uchyla się od złożenia wszystkich posiadanych przez siebie banknotów krakowskich w terminie do dnia 28-go lutego 1945 r. lub w inny sposób postępuje wbrew przepisom dekretu z dnia 6 stycznia 1945 r. lub przepisom na jego podstawie wydanym podlega karze grzywny do zł. 1.000.000.

Wymianę przeprowadzać będą:

Dla grupy 7-ej

. . . .

Dla innych grup

. . . .

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

76.

Obwieszczenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 18 stycznia 1945 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 17 stycznia 1945 r., w sprawie zmiany dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r., o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 9) ogłaszam, w załączeniu do obwieszczenia niniejszego, jednolity tekst dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 17) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu oraz z dekretu z dnia 17 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 9).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Edward Bertold

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 stycznia 1945 r. (poz. 13).

Dekret Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego

z dnia 6 września 1944 r.,

o przeprowadzeniu reformy rolnej

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Reforma Rolna w Polsce jest koniecznością państwową i gospodarczą i będzie zrealizowana przy udziale czynnika społecznego zgodnie z zasadami Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego.

Ustrój rolny w Polsce oparty będzie na silnych, zdrowych i zdolnych do wydatnej produkcji gospodarstwach, stanowiących prywatną własność ich posiadaczy.

(2) Przeprowadzenie reformy rolnej obejmuje:

a) upełnorolnienie istniejących gospodarstw karłowatych, małorolnych i średniorolnych,
b) tworzenie nowych samodzielnych gospodarstw rolnych dla bezrolnych, robotników i pracowników rolnych oraz drobnych dzierżawców,
c) tworzenie w pobliżu miast i ośrodków przemysłowych gospodarstw dla produkcji ogrodniczo-warzywniczej,
d) zarezerwowanie odpowiednich terenów dla szkół oraz poddanych zarządowi państwowemu lub samorządowemu ośrodków dla podniesienia kultury rolnej, wytwórczości nasiennej, hodowlanej oraz przemysłu rolnego,
e) zarezerwowanie odpowiednich terenów pod rozbudowę miast, kolonii

mieszkaniowych i ogródków działkowych oraz terenów na potrzeby wojskowe, komunikacji publicznej lub melioracji.

Art. 2. (1) Na cele reformy rolnej przeznaczone będą nieruchomości ziemskie:

a) stanowiące własność Skarbu Państwa z jakiegokolwiek tytułu,
b) będące własnością obywateli Rzeszy Niemieckiej, nie-Polaków i obywateli polskich narodowości niemieckiej,
c) będące własnością osób skazanych prawomocnie za zdradę stanu, za dezercję lub uchylanie się od służby wojskowej, za pomoc udzieloną okupantom ze szkodą dla Państwa lub miejscowej ludności, względnie za inne przestępstwa, przewidziane w dekrecie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 31 sierpnia 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 16) oraz w dekrecie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 30 października 1944 r. o ochronie Państwa (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 50),
d) skonfiskowane z jakichkolwiek innych prawnych przyczyn,
e) stanowiące własność albo współwłasność osób fizycznych lub prawnych, jeżeli ich rozmiar łączny przekracza bądź 100 ha powierzchni ogólnej, bądź 50 ha użytków rolnych, a na terenie województw poznańskiego, pomorskiego i śląskiego, jeśli ich rozmiar łączny przekracza 100 ha powierzchni ogólnej, niezależnie od wielkości użytków rolnych tej powierzchni.

O położeniu prawnym nieruchomości ziemskich, należących do kościoła katolickiego lub gmin wyznaniowych innych wyznań, orzeknie Sejm Ustawodawczy.

Wszystkie nieruchomości ziemskie, wymienione w punktach b, c, d i e, części pierwszej niniejszego artykułu przechodzą bezzwłocznie, bez żadnego wynagrodzenia w całości, na własność Skarbu Państwa z przeznaczeniem na cele, wskazane w art. 1, część druga.

(2) Nieważne są wszystkie prawne lub fizyczne działy nieruchomości ziemskich, wymienionych w art. 2-im, ust. (1) pkt e, dokonane po dniu 1 września 1939 r.

Art. 3. (1) Dla zrealizowania przebudowy ustroju rolnego tworzy się Państwowy Fundusz Ziemi, którym zarządza Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Państwowy Fundusz Ziemi tworzą:

a) aktywa dotychczasowego Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, powołanego ustawą z dnia 9 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 364 z 1934 r.),
b) należności i wpływy z tytułu czynności, związanych z przebudową ustroju rolnego,
c) nieruchomości ziemskie, przejęte na cele reformy rolnej (art. 2),
d) należności i wpływy z administracji nieruchomości (pkt c),
e) należności i wpływy z tytułu zbycia nieruchomości (art. 2) przejętych na cele reformy rolnej,
f) oprocentowanie gotowizny Państwowego Funduszu Ziemi,
g) dotacje Skarbu Państwa,
h) inne wpływy.

Art. 4. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może powierzyć administrowanie Państwowego Funduszu Ziemi Państwowemu Bankowi Rolnemu w zakresie i na zasadach przez siebie ustalonych z wyjątkiem bezpośredniej administracji nieruchomości (Art. 3, część druga pkt c).

(2) Obrót pieniężny Pastwowego Funduszu Ziemi wykonywany będzie za pośrednictwem Państwowego Banku Rolnego.

Art. 5. Z Państwowego Funduszu Ziemi pokrywane będą wszelkie wydatki, związane z przeprowadzeniem reformy rolnej oraz udzielane będą pożyczki na urządzenia gospodarstwa oraz na inwestycje.

Art. 6. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych obejmie niezwłocznie zarząd państwowy nad nieruchomościami ziemskimi, wymienionymi w art. 2 wraz z budynkami i całym inwentarzem żywym i martwym oraz znajdującymi się na tych nieruchomościach przedsiębiorstwami przemysłu rolnego.

Art. 7. Delegowani przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych pełnomocnicy po objęciu zarządu (art. 6) sporządzają przy współudziale komitetów folwarcznych dokładny spis objętych nieruchomości wraz z inwentarzem, dokonują zabezpieczenia tychże oraz usuwają w terminie trzydniowym dotychczasowych właścicieli.

Art. 8. (1) Dla współdziałania z organami państwowymi i fachowymi przy przeprowadzaniu reformy rolnej powołuje się wojewódzkich, powiatowych i gminnych pełnomocników, gminne komisje reformy rolnej oraz komisje podziału ziemi.

(2) Pełnomocników wojewódzkich oraz ich zastępców mianuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali w rozporządzeniu wykonawczym sposób powołania pełnomocników powiatowych i gminnych, gminnych komisyj reformy rolnej

i komisyj podziału ziemi oraz zakres ich działania.

Art. 9. Gminne komisje reformy rolnej przeprowadzą niezwłocznie po ich powołaniu spisy uprawnionych do korzystania z reformy rolnej na podstawie art. 1, ust. 2, pkt a) i b).

Art. 10. (1) Po przeprowadzeniu czynności wymienionych w art. 7 i 9 powiatowy pełnomocnik do wykonania reformy rolnej dokona przy współudziale fachowych czynników, delegowanych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych oraz gminnych pełnomocników reformy rolnej faktycznego podziału ziemi.

(2) Pierwszeństwo do korzystania z reformy rolnej spośród uprawnionych kandydatów przysługuje żołnierzom Wojska Polskiego, inwalidom obecnej wojny oraz uczestnikom partyzanckich walk o Polskę demokratyczną.

(3) Wyłączone od korzystania z reformy rolnej są osoby skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwa, wymienione w dekretach powołanych w art. 2, ust. (1), pkt c).

(4) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi w rozporządzeniu wykonawczym czynności formalno-prawne, jakich należy dopełnić w związku z dokonanym podziałem ziemi.

Art. 11. (1) Inwentarz żywy i martwy, przejęty z gospodarstw parcelowanych zostanie rozdzielony między nowoutworzone gospodarstwa dla bezrolnych po uprzednim zaspokojeniu potrzeb gospodarstw, wyłączonych na podstawie art. 15. Podziałowi nie podlega żywy inwentarz zarodowy oraz część inwentarza martwego, która nie może być racjonalnie wykorzystana w nowoutworzonych gospodarstwach jednostkowych.

(2) Podziału dokonają gminne komisje reformy rolnej.

Art. 12. (1) Obszar nowoutworzonych gospodarstw, jak również obszar, do którego mają być powiększone gospodarstwa karłowate, małorolne i średniorolne, winien być uzależniony od jakości gleby i stosunku miejscowego zapotrzebowania ziemi do będącego do dyspozycji zapasu ziemi.

(2) Obszar ten dla gospodarstw nowoutworzonych w zasadzie nie może wynosić więcej niż 5 ha ziemi średniej jakości, a dla gospodarstw ogrodniczo-warzywniczych nie może przekraczać 2 ha.

Art. 13. (1) Gospodarstwa utworzone na podstawie niniejszego dekretu nie mogą być w całości lub w części dzielone, sprzedawane, wydzierżawiane i zastawiane.

(2) W wyjątkowych wypadkach, szczególnie zasługujących na uwzględnienie, zezwoleń na czynności wymienione w ust. (1), udzielają gminne rady narodowe.

(3) Uchwała gminnej rady narodowej w tym przedmiocie wymaga zatwierdzenia przez prezydium rady narodowej wyższego stopnia.

Art. 14. (1) Cenę za ziemię dla nabywców ustala się równą przeciętnemu rocznemu urodzajowi z danego obszaru ziemi. Jako przeciętny urodzaj przyjmuje się dla ziemi trzeciej klasy (rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16 marca 1935 r. w sprawie szacowania nieruchomości ziemskich przymusowo wykupywanych przy przeprowadzeniu reformy rolnej — Dz. U. R. P. Nr 19, z 1935 r., poz. 107), 15 centnarów metrycznych żyta. Nabywcy mogą płacić w naturze żytem albo w gotówce podług ceny żyta na wolnym rynku. Na rok gospodarczy 1944-45 przyjmuje się cenę złotych 400,— za centnar żyta.

(2) Nowonabywcy wpłacają w gotówce lub w naturze 10% ceny kupna. Spłata reszty ceny kupna zostaje rozłożona dla małorolnych i średniorolnych na 10 lat, dla bezrolnych na 20 lat.

(3) Nowonabywcy mogą uzyskać w wypadkach zasługujących na uwzględnienie odroczenie pierwszej raty na lat trzy. Odroczenia udziela powiatowy urząd ziemski.

Art. 15. Przy wypracowaniu planu podziału pewna część ziemi zostaje niepodzielona dla utrzymania wzorowych gospodarstw w interesie podniesienia poziomu gospodarki rolnej, dla szkół rolniczych i powszechnych, dla rozbudowy miast i innych ważnych zadań użyteczności publicznej.

Wykaz imienny majątków i części majątków, niepodlegających podziałowi, ustali rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych po wysłuchaniu opinii wojewódzkich rad narodowych.

Art. 16. Obywatele polscy-rolnicy, którzy niezależnie od swej woli znajdują się poza granicami kraju oraz żołnierze Wojska Polskiego, których rodziny obecnie znajdują się poza granicami kraju, będą uwzględnieni przy rozdziale ziemi po powrocie do kraju względnie po demobilizacji.

Art. 17. (1) Wywłaszczeni właściciele lub współwłaściciele nieruchomości ziemskich, wymienionych w art. 2-im, część pierwsza lit. e) mogą otrzymać samodzielne gospodarstwa rolne poza obrębem powiatu, w którym znajduje się wywłaszczony majątek, w ramach niniejszego dekretu, wzgl. jeśli z tego prawa nie skorzystają, będzie wypłacane im zaopatrzenie miesięczne w wysokości uposażenia urzędnika państwowego VI grupy.

(2) Zaopatrzenie wymienione w części pierwszej art. 17 może być podwyższone przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych dla tych

właścicieli lub współwłaścicieli, którzy zasłużyli się w walce o Polskę demokratyczną.

Art. 18. Nabywca otrzymuje ziemię w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów. Sprawa odpowiedzialności Skarbu Państwa za dotychczasowe obdłużenie hipoteczne będzie uregulowana odrębnym dekretem.

Art. 19. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1 z 1926 r.) wraz z późniejszymi zmianami.

Art. 20. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 19 stycznia 1945 r. Nr 3, poz. 13).

77.

Obwieszczenie Ministra Skarbu

o deponowaniu i wymianie marek niemieckich na terenach Rzeczypospolitej Polskiej wyzwolonych spod okupacji po dniu 6 stycznia 1945 r.

Na podstawie art. 8 Dekretu z dnia 5 lutego 1945 r. o deponowaniu i wymianie marek niemieckich na terenach Rzeczypospolitej Polskiej wyzwolonych spod okupacji po dniu 6 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 17) podaje się do wiadomości:

1) Znaki pieniężne, wprowadzone jako obiegowe środki płatnicze przez okupanta na terytoriach Państwa Polskiego, włączonych przemocą do Rzeszy Niemieckiej a wyzwolonych po dniu 6 stycznia 1945 r. (Reichsmarken, Rentenmarken oraz Reichskreditkassescheine), wycofane zostają z obiegu z dniem 28 lutego 1945 r.

2) Wszyscy posiadacze znaków pieniężnych wymienionych w § 1 obowiązani są złożyć je w czasokresie od dnia 10 do 28 lutego 1945 r. jednorazowo i w całości do depozytu w jednym z punktów zbiorczych podanych w § 9 niniejszego obwieszczenia.

3) Na złożoną do depozytu sumę znaków pieniężnych, posiadacz otrzyma kwit depozytowy.

4) Dopuszcza się do obiegu czasowo aż do odwołania niemiecki bilon metalowy przy relacji: 2 fenigi = 1 grosz.

5) Wszystkim osobom fizycznym, będącym obywatelami Państwa Polskiego i Państw Sprzymierzonych, przebywającym na terenach określonych w § 1 niniejszego obwieszczenia, wymienia się marki niemieckie równocześnie z ich złożeniem na banknoty Narodowego Banku Polskiego do wysokości 500 marek dla jednej osoby fizycznej, po kursie: 2 marki = 1 złoty.

6) Prawo do wymiany mają osoby które w dniu złożenia marek niemieckich mają ukończonych 18 lat i przebywały na wyżej określonych terenach przed dniem ich wyzwolenia.

7) Nie mają prawa do wymiany osoby narodowości niemieckiej oraz innych narodowości, uprzywilejowanych przez władze niemieckie.

8) Kto wykracza przeciwko przepisom dekretu z dnia 5 lutego 1945 r. o deponowaniu i wymianie marek niemieckich na terenach Rzeczypospolitej Polskiej wyzwolonych spod okupacji po dniu 6 stycznia 1945 r. lub rozporządzeń i zarządzeń na jego podstawie wydanych, podlega karze grzywny do 1.000.000 złotych (milion złotych) nadto sąd orzeka przepadek marek na rzecz Skarbu Państwa.

9) Wymianę przeprowadzać będą: . . . .

Minister Skarbu: *Konstanty Dąbrowski*

Cena numeru niniejszego zł. 8,00, z przesyłką zwyczajną zł. 8,10.

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Zakłady Graficzne „Czytelnik" Targowa 82.